

S. Del Plato
tegen
Commissie van de Europese Gemeenschappen

„Ambtenaar — niet-toelating tot
intern vergelijkend onderzoek“

Rapport ter terechtzitting	644
Conclusie van advocaat-generaal M. Darmon van 28 februari 1989	649
Arrest van het Hof (Derde kamer) van 10 maart 1989	659

Samenvatting van het arrest

- 1. Ambtenaren — Beroep — Beroep tegen besluit tot afwijzing van klacht — Ontvankelijkheid*
(Ambtenarenstatuut, artikelen 90 en 91)
- 2. Ambtenaren — Beroep — Voorafgaande administratieve klacht — Identiteit van voorwerp en grond — Middelen en argumenten niet vermeld in, doch nauw aansluitend bij klacht — Ontvankelijkheid — Verzoek om schadevergoeding voor het eerst voor Hof geformuleerd — Uitbreiding van voorwerp van geschil — Geen*
(Ambtenarenstatuut, artikelen 90 en 91)

1. In het stelsel van het Statuut kan een ambtenaar slechts beroep tegen een hem betreffend besluit van het tot aanstelling bevoegde gezag instellen, wanneer hij zich van tevoren tot dit gezag heeft gewend met een klacht en op deze klacht een uitdrukkelijk of stilzwijgend besluit tot afwijzing is genomen. In die omstandigheden is het beroep ontvankelijk, ongeacht of het slechts tegen het oorspronkelijk bestreden besluit, tegen

het besluit tot afwijzing van de klacht, dan wel tegen beide handelingen te zamen is gericht, op voorwaarde evenwel dat de klacht is ingediend en het beroep is ingesteld binnen de in de artikelen 90 en 91 van het Statuut gestelde termijnen.

2. Een ambtenaar kan voor het Hof alleen maar conclusies indienen die hetzelfde voorwerp hebben als de conclusies van de voor-

afgaande administratieve klacht, en alleen maar bezwaren doen gelden die op dezelfde grond berusten als de in die klacht geformuleerde bezwaren. Voor het Hof kunnen ter nadere precisering van die bezwaren middelen en argumenten worden aangevoerd die niet in de klacht waren vermeld, doch er wel nauw bij aansluiten. Daaruit volgt dat de artikelen 90 en 91 Ambtenarenstatuut weliswaar tot doel hebben, een minnelijke schikking van een geschil tussen een ambtenaar en de administratie mogelijk te maken, doch niet beogen de omvang van een beroep

in rechte nauwkeurig en definitief af te bakenen, zolang de grond of het voorwerp van de klacht in dat stadium maar geen wijziging ondergaat.

Met name is een verzoek om schadevergoeding dat voor het eerst bij het Hof is ingediend, ontvankelijk, wanneer de klacht slechts intrekking van een besluit beoogde, daar een dergelijk verzoek om intrekking een verzoek kan impliceren tot herstel van eventueel door hem als gevolg van dat besluit geleden schade.

RAPPORT TER TERECHTZITTING in zaak 126/87 *

I — Feiten en procesverloop

Verzoeker werd in 1967 door de Commissie aangesteld bij het Gemeenschappelijk Centrum voor Onderzoek te Ispra. Als ambtenaar in de rang B 3 van de wetenschappelijke en technische groepen, is hij thans tewerkgesteld in de afdeling „Infrastructuur”.

Naar aanleiding van een kennisgeving van vacature voor de post COM/536/86, het ambt van hoofd van de dienst waarin verzoeker is tewerkgesteld, solliciteerde hij naar deze post op 29 april 1986. Nadat

hem mondeling was meegedeeld dat hij zou worden afgewezen, diende hij de volgende dag, op 30 april, opnieuw een sollicitatie in, per aangetekende brief met bericht van ontvangst.

Toen verzoeker in augustus 1986 vernam, dat F. Timm in de functie was benoemd, diende hij op 9 september 1986 een klacht in, waarin hij verzocht om nietigverklaring van enerzijds de weigering hem te laten deelnemen aan de procedure voor de betrokken functie, en anderzijds van de benoeming van Timm op die post, en ten slotte om herhaling van de gehele procedure van overplaatsing of bevordering.

* Procestaal: Frans.